

20 maja 1931 r.

D03d 11/00

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 13481.

Kl. 86 c 3.

Carl Haubold
(Barmen, Niemcy).

D03d 11/00

Kołnierz.

Zgłoszono 24 maja 1928 r.

Udzielono 7 kwietnia 1931 r.

Pierwszeństwo: 5 października 1927 r. (Niemcy).

Znany jest sposób wyrobu wykładanych kołnierzy z wielowarstwowego materiału taśmowego pociętego na kawałki długości kołnierza. Kołnierze wykonane w ten sposób posiadają tkane krawędzie podłużne, natomiast krawędzie cięte muszą być uchwycone tasemką lub nałożone i zaszyte.

Przedmiotem niniejszego wynalazku są kołnierze, które wycina się również z taśmy, lecz kształt ich jest ustalony w ten sposób, że krawędzie cięcia są odpowiednio tkane. W celu uniknięcia zszywania nie tylko na krawędziach podłużnych, lecz także na krawędziach poprzecznych wyrabia się kołnierz z dwóch warstw tkaniny, przyczem warstwy te są połączone ze sobą sposobem tkackim na krawędziach podłużnych i na krawędziach poprzecznych. W ten

sposób powstaje rodzaj torby, którą można wywrócić tak, że powierzchnie znajdujące się wewnątrz w czasie tkania wychodzą na zewnątrz. Po wywróceniu takiego kołnierza nie ma nigdzie krawędzi ciętych, bo krawędzie tkane znajdują się wewnątrz.

Torba ta służy jako wierzch kołnierza, a jej obydwie, niepołączone krawędzie podłużne przyszywa się do podkładu kołnierza. Podkład można wykonać z taśmy tkanej tak jak pas. Końce podkładu są tkane w dwóch oddzielnych warstwach, które zakłada się potem do środka i zszywa. Górny brzeg podkładu wsuwa się w wyżej wymienioną torbę i potem zaszywa. Górna krawędź podkładu może być ewentualnie tkana także w dwóch warstwach tak, że jedną warstwę wsuwa się potem do

wnętrza torby, a druga warstwa pozostaje na zewnętrznej powierzchni kołnierza. Podkład może być również wykonany w postaci torby, aby nie trzeba było obszywać lub zakładać jego brzegów.

Podkład można też połączyć z jedną z warstw kołnierza przez tkanie. Taki kołnierz posiada zeszywane krawędzie tylko na końcach rogów. Warstwa kołnierza niepołączona z podkładem przez tkanie może być do niego przyszyta, lecz to nie przedstawia żadnych trudności, bo krawędź odnośnej warstwy kołnierza jest tkana, a poza tym szew ten wzmacnia to miejsce, w którym kołnierz musi być załamany.

Kołnierze takie można wyrabiać na warsztatach tkackich do wyrobu taśm, więc koszt wyrobu takich kołnierzy w porównaniu z kosztem wyrobu kołnierzy szytych są bardzo niskie. W taki sam sposób można wyrabiać także mankiety, a przedewszystkiem obszycia koszul.

Na rysunku przedstawiono przykłady wykonania przedmiotu wynalazku.

Fig. 1 przedstawia perspektywicznie niezszyty jeszcze koniec wykładanego kołnierza, którego podkład jest wsunięty w wierzch kołnierza, wykonany w postaci torby; fig. 2 — koniec kołnierza wierzchniego przed odwróceniem; fig. 3 — po odwróceniu niezszyty jeszcze koniec wykładanego kołnierza, którego podkład jest połączony przez tkanie z jedną warstwą wierzchu; fig. 4 — przed obróceniem niezszyty jeszcze koniec wykładanego kołnierza, którego podkład jest połączony z jedną warstwą wierzchu kołnierza przez tkanie; fig. 5 — w widoku wykładany kołnierz, którego wierzch i spód są złączone; fig. 6 — przednią część wykładanego kołnierza, którego wierzch i spód są zszyte; fig. 7 — przednią część kołnierza stojącego; fig. 8 — przekrój wzdłuż linii *C—B* na fig. 5; fig. 9 — przekrój wzdłuż linii *C—D* na fig. 5; fig. 10 — przekrój wzdłuż linii *E—F* na fig. 6; fig. 11 — przekrój wzdłuż linii

G—H na fig. 7; fig. 12 — przekrój wzdłuż linii *I—K* na fig. 7; fig. 13 — przekrój materiału kołnierza wierzchniowego.

Kołnierz wierzchu 3 składa się z dwóch warstw 1, 2 (fig. 1) tkanych z materiału dostatecznie mocnego w ten sposób, że obydwie warstwy są połączone wzdłuż krawędzi 4. Przednia krawędź 5 jest również złączona w czasie tkania. Ponieważ na przedniej krawędzi 5 wykonana torba jest częściowo otwarta, więc powstają łapki 6, które nie są połączone, podczas gdy łapki 7 są połączone na krawędzi 5. Jeżeli torbę tę odwróci się tak, że wewnętrzne powierzchnie wyjdą nazewnątrz, to łapki 7 i 6 znajdą się wewnątrz, a krawędź 5 jest zamknięta. Pomiędzy warstwy 1 i 2 można wsunąć górny brzeg podkładu 8, poczem wierzch i podkład zszywa się z sobą tak, jak wskazuje fig. 10.

W wykonaniu według fig. 3, 4 i 9 podkład 9 jest połączony z jedną warstwą 10 wierzchu 11 kołnierza sposobem tkackim. Krawędzie 12 i 13 warstwy 10 są połączone z drugą warstwą 14 kołnierza wierzchniego 11. Krawędź 13 posiada dwie łapki 15, które po odwróceniu kołnierza znajdują się wewnątrz. Warstwa 14 przechodzi w łapkę 16, która po odwróceniu wchodzi również do wnętrza kołnierza.

Kołnierz wyrabia się z tkaniny taśmowej przedstawionej schematycznie na fig. 13.

Przednia krawędź podkładu 9 jest otwarta, to znaczy rozpada się na dwie warstwy 17, które zakłada się do środka, a potem zszywa (fig. 8). Dziurki 18 w kołnierzu są tkane, tak że szycie jest zupełnie zbędne.

Rozszerzone części kołnierza można wyrabiać przy użyciu wachlarzowego szablonu, przyczem w tych miejscach, w których wachlarzowy szablon rozsuwa, z natury rzeczy, nici osnowy, wprowadza się dodatkowe nici osnowy tak, że gęstość tkaniny jest taka sama w węższych i szerszych

miejskach kołnierza, trzeba tylko zszywać końce podkładu i krawędź na załamaniu. Wykonanie szwu w miejscu załamania jest stosunkowo proste, bo zachodzi tu tylko zszywanie krawędzi tkaney, której zakładanie jest zbędne.

Na fig. 7 przedstawiono kołnierz stojący, który jest wykonany z torebki podobnie, jak opisano powyżej. Obydwie łapki 19 i 20 (fig. 11) są połączone na krawędziach 21 i 22 przez tkanie. Rogi 23 otrzymuje się przez nałożenie na siebie łapek 24 warstw 19 i 20, które zakłada się, a potem zszywa. Dolne krawędzie 25 warstw 19, 20, otrzymane przy tkaniu, łączy się również zapomocą szwu. Kołnierze wykonane w opisanym sposobie mogą być noszone w stanie krochmalonym lub niekrochmalonym. Można je nosić na obydwie strony, ponieważ obrębianie nie jest potrzebne. Na obydwie warstwy wierzchu kołnierzy można używać tkaniny dwu lub więcej warstwowej. Poszczególne warstwy mogą być wykonane z różnych materiałów, to znaczy górna warstwa może być wykonana z delikatniejszego materiału, a dolna z grubszego.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Kołnierz, znamienny tem, że dwie warstwy tkaniny połączone na krawędziach podłużnych są również na poprzecznych krawędziach połączone sposobem tkackim tak, że gdy powstały w ten sposób wytwór kształtu torby wywróci się na drugą stronę, to nie posiada on żadnych krawędzi ciętych.

2. Kołnierz według zastrz. 1, znamien-

ny tem, że kołnierz jako wytwór torebkowy posiada wierzch (3), a jego obydwie krawędzie podłużne zszywa się z podkładem (8).

3. Kołnierz według zastrz. 2, znamienny tem, że podkład (8) jest wykonany z taśmy tkaney jako pas odpowiedniego kształtu.

4. Kołnierz według zastrz. 3, znamienny tem, że końce podkładu (8) są tkane jako dwie oddzielne warstwy, które zakłada się częściowo do środka i zszywa.

5. Kołnierz według zastrz. 1—4, znamienny tem, że część torebkowata, służąca jako wierzch kołnierza, posiada przednie krawędzie (5) częściowo rozwarte, to znaczy dwuwarstwowe, a górny brzeg podkładu (8) wsuwa się do wywróconej części torebkowatej, poczem obydwie części zszywa się ze sobą.

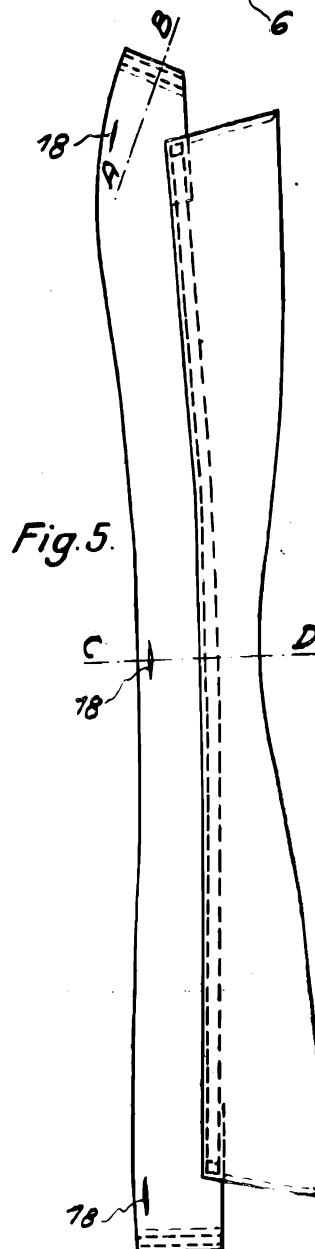
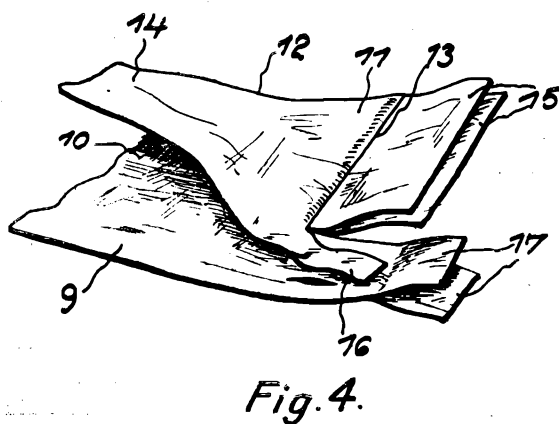
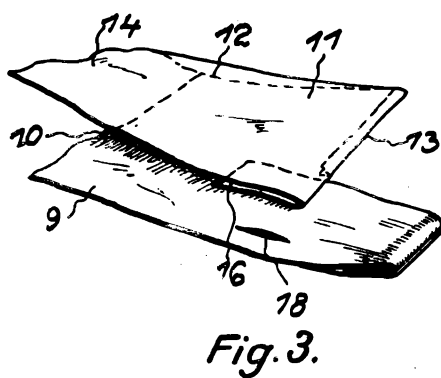
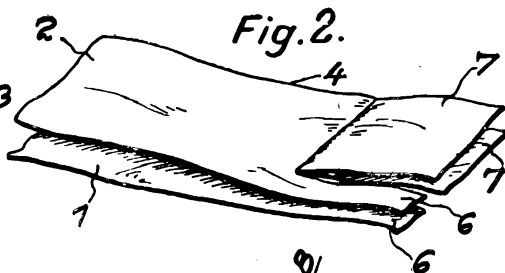
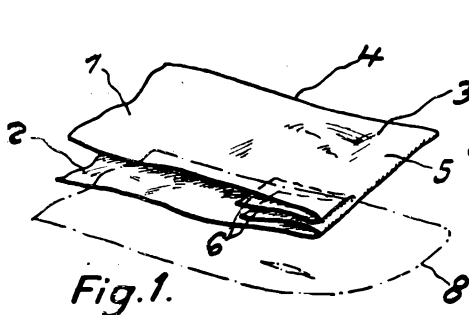
6. Kołnierz według zastrz. 1, znamienny tem, że podkład (9) łączy się z jedną warstwą (10) wierzchu (11) sposobem tkackim.

7. Kołnierz według zastrz. 1, znamienny tem, że część torebkowata o krawędzi przedniej częściowo rozwartej służy do wyrobu kołnierza stojącego, którego rogi (23) otrzymuje się z części tkanych otwartych (24), będących po założeniu zszywanymi na krawędziach.

8. Kołnierz według zastrz. 1—7, znamienny tem, że dziurki (18) kołnierza są tkane.

Carl Haubold.

Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

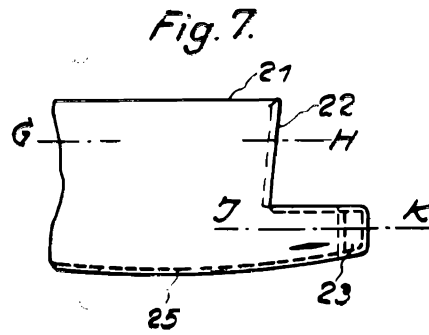
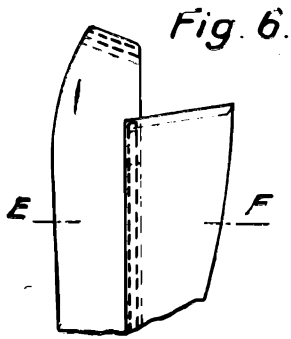

Fig. 8.

Fig. 9.

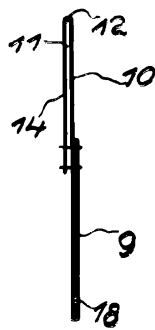

Fig. 10.

Fig. 11.

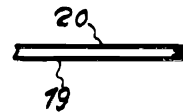

Fig. 12.

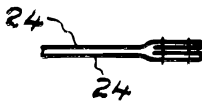

Fig. 13.

